

ik ook in koelen bloede en op grond van kalme beschouwingen bij mijn bewering blijf, dat het wenschelijk is het aantal katten te beperken. De vogels zijn op vele manieren te beschermen (en ééne manier is, zooals de heer O. zegt, ze niet op te eten — en ik ben het met hem eens, dat het een afschuwelijk misbruik is, om vogels als lijsters en zelfs nog kleinere op te eten), maar ik ben overtuigd, en weet, dat velen dit met me eens zijn, dat een goede vogelbescherming zonder beperking van het aantal katten onmogelijk is.

En is dan nu wat ik voorstel wel zoo iets gruwelijks en onzedelijks? Een kattenbelasting in te voeren zou het gevolg hebben, dat de menschen hun overtollige katten weg doen — en juist die overtollige, half gevoede dieren zijn het ergst. Die katten moeten dan gedood worden, dat is waar, dat is op zich zelf treurig, maar onvermijdelijk. Trouwens, als men eens bedenkt, dat van de jongen, die een kat krijgt, er bij hun geboorte ongeveer de helft wordt omgebracht, dan zou door het verminderen der geboorten het aantal moorden al spoedig weer zijn vergoed. Dergelijke beschouwingen behoeven, en mogen, ons dus niet terug te houden.

Daarom vraag ik nog eens: is het niet wenschelijk, dat een algemeene kattenbelasting wordt ingevoerd? Het is een schijnbare kleinigheid, maar inderdaad van zeer veel belang.

Deventer, 27 October 1900.

M. C. HAMELBERG.

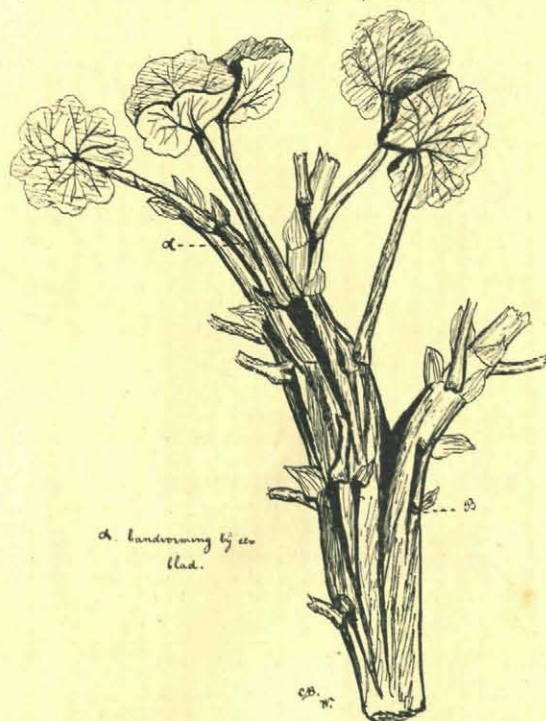
Een paar opmerkingen.

I. Bandvorming.

Over bandvorming is al vele malen in *De Levende Natuur* iets geschreven. Bij Esch en Wilg en ook bij enkele kruiden, als: Sneeuwkllokje en Paardenbloem.

Een ander eigenaardig geval heb ik nu gevonden, 'k zou haast zeggen: „t Is een dubbele bandvorming,” of nog beter: „drie voor één.”

Een geranium (pelargonium) — ik ben een liefhebber van deze planten — vertoont dit geval, waarvan ik hier een

teekening heb gemaakt. (De bladen en eindtoppen heb ik weggelaten, als niet ter zake doende).

De saamgegroeide stengel splitst zich na een drietal bladeren, 't middelste B. is afgefallen, in een enkelvoudige stengel, gewoon, als alle andere, terwijl het andere einde weder een bandvorming is, die zich na een viertal bladen verdeelt in twee zeer platte stengels.

Juist voor de splitsing staat een blad „, of liever twee bladen, want ook de bladsteel vertoont ons hetzelfde verschijnsel: bandvorming.

Aan den top verdeelt die stengel, waarop de groef, ontstaan door de samengroeiing, zeer goed zichtbaar is, zich in twee steeltjes, die elk een blad dragen.

Door te weinig ruimte zitten die bladen stijf tegen elkaar gedrukt, maar 't zijn toch twee losse bladen.

't Geheel geeft een forschen indruk en ik dacht het al als een mooie stek te zetten, maar de bloemwecker raadde 't me af, daar dan de geheele pot gehavend zou zijn.

II. Gesloten blad bij een tulp.

Een tweede speling der Natuur kwam voor bij een tulp. Eén blad was geheel toegegroeid, als, 'k zal maar zeggen een peperhuisje, maar dan ook van boven dicht gevouwen en van onder sluitend om de stengel.

Daar binnen in zat de bloemknop, die dan ook, evenals een vlinder het omhulsel, het blad aan den top scheurde, en flink opschoot.

Door de nattigheid in den bloeitijd ging echter de stengel in het blad aan 't rotten en de bloem kwam niet tot bloei.

N.B. 't Voorval had plaats bij een *Gele prins*.

III. Driemaal een vlieg.

Op 30 Juli zag ik een paar keer een voor mij ongewoon geval. Op de vensterbank zat een vlieg, zooals ik dacht haar vleugels te poetsen met de

achterpooten. Bij nadere beschouwing gingen deze niet over de vleugels, maar over elkaar. Toen ik dit nader bekeek, zag ik, dat een klein voorwerp, wat kon ik nog niet zien, aan den rechterachterpoot zat. Voorzichtig naderbij komende, kon ik met het bloote oog duidelijk een levend wezen bemerken, dat aan den poot vastzat; eerst dacht ik met een schorpioen te doen te hebben, 't leek wel een kreeftje, dat met de eene schaar de rechterpoot omsloot en met de andere naar de linker greep.

Juffrouw vlieg had er last van en daarom dat gewrijf.

Ik kon de vlieg niet machtig worden, maar mijn aandacht was op het diertje gevestigd en ik vergiste mij niet.

Den volgenden dag zag ik weer een vlieg met hetzelfde verschijnsel, alleen anderhalve poot was absent, de kreeft had zich aan het rechterstompje vastgehecht.

Was dit hetzelfde exemplaar?

's Middags zag ik nummer drie, met alle pooten gaaf. Zij maakte dezelfde bewegingen als no. 1, en waarlijk ook daar weer dat vreeslijk dier, tenminste voor een vlieg.

Zeer duidelijk waren de vorm van 't lichaam en de scharen te zien. De grootste lengte zal ongeveer een millimeter geweest zijn, misschien nog wel minder.

Gaarne zou ik hooren of iemand dit verschijnsel ook heeft waargenomen, en of 't bekend is, welken vijand de vlieg in dit dier heeft gevonden.

C. BULSING.

Vrouwen en Meisjes van Nederland!

De winter nadert weer en met hem het seizoen der wintermoden. Voornamelijk denk ik daarbij aan de winterhoeden, waarvan de garneering meer nog dan des zomers, uit vogels bestaat; ja men poogt zelfs hoedenvormen in zwang te brengen, die geheel bekleed zijn met de huidjes van allerlei vogels. Zonder twijfel hebben velen uwer nooit gedacht aan de vele millioenen aardige zangertjes, alle tevens hoogst nuttig, die hiervoor opgeofferd worden, anders was die mode hier allang afgeschafte, vooral als men bedenkt, dat door dit roekeloos uitmoorden van vogels in vele landen rupsen- en insectenplagen zijn ontstaan, waardoor oogsten zijn vernield, landstroken dor en kaal zijn geworden en vele duizenden menschen armoede en gebrek geleden hebben. Elk jaar wordt het aantal vogels geducht kleiner, terwijl daarentegen de vliegen, muggen en ander dergelijk ongedierte zich schrikbarend vermeerderen, schrikbarend vooral daarom, nu de wetenschap heeft uitgemaakt, deze de dragers zijn van de meeste gevaarlijke ziektekiemen, als die van pest en malaria.

Laat ons daarom trachten de vogels, die de natuurlijke vijanden der insecten zijn, zooveel mogelijk te beschermen en niet het vangen en doden der vogels te bevorderen, door die ellendige schadelijke mode te handhaven.